

Николай Лилиев

Залез в пристанището

На запад кървав мак пламти, догаря,
и сълзите му капят над водите
на теменуженото море.

Един народ прехласнат в своя празник
по улиците весело търчи:
от изток идат седем яхти.

Те греят от възторг и чудеса
и носят от далечните пустини
седеф и янтар, и рубин.

Посрещат ги огньовете на фара,
от вълнолома – палави деца
и тяхната безгрижна вяра.

Пристанищната врява ги приема,
закотвят ги коравите ръце
на обгорените моряци.

Огряват ги последните лъчи
на слънцето, удавено в морето,
вечерницата бди над тях.

Спокойната вода ги отразява,
над нея се развяват знамена
от всички багри на дъгата.

И в леката мъгла на вечерта
ухае тоя чуден лес от мачти
на екзотичност и смола.

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7801>]